

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 104/2014,

t a k t o :

Námitka podjatosti **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 12. 2014, č. j. 62 A 104/2014 – 25, kterým byla odmítnuta jeho žaloba, již se domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 9. 2014, č. j. 62 A 74/2014 – 12, kterým byla odmítnuta jeho žaloba podaná proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2014, č. j. 7 As 134/2014 - 44. V řízení o kasační stížnosti vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 1/2015, stěžovatel vznesl námitku podjatosti proti soudcům Krajského soudu v Brně JUDr. Davidu Rausovi, Mgr. Kateřině Kopečkové a Mgr. Petru Šebkovi. Řízení o této kasační stížnosti bylo usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2015, č. j. 7 As 1/2015 - 510, zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávání věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ust. § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup

výjimečný. Základním předpokladem pro vyloučení je tedy skutečnost, že soudci, jejichž podjatost účastník řízení namítá, mají v dané věci ještě činit nějaké procesní úkony a rozhodovat o věci samé. Existence dosud nerozhodnuté věci je podmínkou řízení o námitce podjatosti. Jedná-li se tedy o věc pravomocně skončenou, kde již nepřichází v úvahu, aby soudci věc projednávali či rozhodovali, není důvod o námitce podjatosti rozhodovat. Nedostatek této podmínky má za následek odmítnutí námítky podjatosti podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2004, č. j. Nao 23/2004 - 55, publ. ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 408/2004, ze dne 15. 11. 2012, č. j. Nao 76/2012 - 90, a ze dne 29. 11. 2012, č. j. Nad 61/2012 - 10).

V nyní projednávané věci bylo vedeno řízení o žalobě stěžovatele, která byla usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 4. 12. 2014, č. j. 62 A 104/2014 - 25, odmítnuta, přičemž řízení o kasační stížnosti proti tomuto usnesení bylo zastaveno usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2015, č. j. 7 As 1/2015 - 510. Pro rozhodování o podjatosti výše jmenovaných soudců proto není splněna podmínka řízení spočívající v existenci neskončeného řízení před Krajským soudem v Brně. Tento nedostatek je s ohledem na zastavení řízení o kasační stížnosti proti usnesení o odmítnutí žaloby neodstranitelný. Nejvyšší správní soud proto námitku podjatosti podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu